

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Christi Domini ac Seruatoris paupertas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

autem pelliceam fuisse? Innuir enim, vestem pelliceam non fuisse. Etsi enim zona minùs aspera atque horrida fuerit, quàm reliqua vestis, tamen erat ex cruda & pilosa pelle, qualis etiam olim erat Eliæ, in cuius spiritu Ioannes Christum præcessit. Fuit ergo Ioannis *vestimentum de pilis camelorum*, hoc est, horridum & aculeatum cilicium, vt Emissenus, & Anselmus docuerunt. Decebat siquidem, vt qui pœnitentiam prædicabat, pœnitentiæ habitu vteretur, quo plurimi, in veteri testamento vsi leguntur. Et conueniebat etiam, vt qui mundum ac pompam eius contemneret, à mundi ornatu abhorreret. De cibo quoque disceptatur. Scriptura ait: *Esca autem erat locusta, & mel siluestre*. Locustas hæretici *caneros marinos* interpretantur, quos cum alijs piscibus captos piscatores, ad Iordanis ripas eiecerint; quòd, quia in Levitico, lege immundi dicebantur, eos vendere non possent. Itaque ex horum cerebro, Ioannes, lege contemta, caneros collegit, quibus ipsi libenter vescuntur. Sed mirabiles sunt coci, qui ex locustis caneros faciunt. Neque enim *ægidæ* caneros, sed locustas significant, humile insectorum genus, quod saltando volitat, & volitando saltat, neque est cibus adeò horrendus & inuisitatus, vt ab eo Orientales abstinerent, quamuis vilissimus esset, vt sunt & limaces apud nos, & formicæ apud Indos. Ac sanè si locustæ in cibo non fuissent, non eas Moyses inter munda animalia, quibus vesci licebat, numerauisset. Et quamquam Nicephorus putarit, arborum frondiumque summas partes (quòd extremæ sint *ægidæ*) esse putarit: tamen vel etiam hinc paupertas Ioannis eluceret. Talibus enim etiam Philosophum Diogenem, ob inopiam, epulatum esse legimus. Nec paupertati obnunciat *mel siluestre*, quo itidem vescebatur, utique in calida & fertili regione, & in terra Palæstinæ lacte & melle manante, passim obuio.

Qualis prodromus, talis & Christus. Hinc D. Augustinus titulù Psalms 101. qui est: *Oratio pauperis*, de Christo interpretatur. Et rectè. *Scitis enim gratiam Domini nostri IESU Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset diues, vt illius inopia vos diuites essetis, tunc scilicet, cum in forma, seu natura, Dei esset, & non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo, sed reuera in gloria erat æqualis Deo, adeoq; Deus, diues in omnes, semet ipsum exinanivit, for-*

mat

4. Reg. 1. 2.
Emissen. ho.
mil. 1. de Io.
Baptista An-
selm. in c. 3.
Matth.
Gen. 37. 34.
2. Reg. 21. 10.
3. Reg. 21. 27.
4. Reg. 6. 30.
1. Par. 21. 16.
Iudith 4. 9.
Psal. 34. 13.
Ierem 4. 8. &
6. 26. & 48.
37. & 43. 3.

Plin 1. 11. c. 19.
Plutarch. in
symp.

Nicephor.
lib. 1. c. 14.

Eliaz. lib. 13.
variar. c. 26.

IV.

2. Cor. 8. 9.

Philip. 2. 6.

- S Gregor.
Nazian. orat.
3. in Pascha. *nam serui accipiens. Pauper factus est Christus, inquit D. Gregorius Nazianzenus, ut nos illius paupertate ditescamus: serui formam accipit, ut nos libertatem recipiamus: descendit, ut euehamur: tentatus est, ut vincamus: contemptus est, ut nos gloria afficiat: mortuus est, ut seruet: ascendit, ut ad seipsum trahat humi prouolutos in peccati lapsu. Diuitias illius enumerare nemo potest. Est enim Deus, cuius sunt omnia. Paupertatem, quæ in utero Matris coepit, nam corpus animatum habuit omnium minimum, sed postea in nato magis apparuit: nam eam à domo, à diuersorio, à lecto, à cibo, à potu, à veste possumus demonstrare. Siquidem Christus rex regum in stabulo natus est, quia non erat ei locus in diuersorio. Pro purpura pannis inuolutus, ijsq; vilibus, pro regali throno habuit præsepium, pro culcitris stramé, pro plumis fœnum: pro foco, bouis & asini halitû: pro peristromatis, telas araneorum; pro odorem excrementa bestiarum, pro equitatu duo iumenta; pro procerum turba, Ioseph & Mariam: Nec ditior factus est, cum adoleuit. Vnde ipse ait:*
- Matth. 8. 20. *Vulpes foveas habent, & volucres cali nidos; filius autem hominis non habet, ubi caput suum reclinet.* Nullus ei lectus, nulla domus erat.
- Matth. 8. 24.
Luc. 8. 2. *Quare & super asserem, in naui dormiuit. Sæpe etiam non habuisset, quod comederet, nisi supra dictæ piæ mulieres eum secutæ, de facultatibus suis ei ministravissent. Sic tota deinceps vita pauper fuit, & ut Græcus textus habet ἐπιτόχειος, mendicauit. Quin & moriturus bis veste sua, quam habuit vnicam, exutus, atque altera vice etiam spoliatus fuit. Utque fas est credere, sine pileo, sine calceis passim incessit, Crucem passuro nemo poliuit. Clamanti inter maximos cruciatus; nemo aquam, sed acetum, amarâ utique potionem porrexit. Sepeliendo lintea aliunde fuerunt supeditata. Quin & ipsum denique sepulchrum fuit alienû, ut neq; viuus haberet, ubi caput reclinaret; neque mortuus, ubi corpus eius tumularetur. Vsq; adeo non in laboribus tantum sed etiam in paupertate fuit, à iuuentute sua, ad extremum spiritum. Quæ de causa huius paupertatis, quam pro nobis sponte suscepit, merito gratam à nobis memoriam exigit, per Prophetam: Recordare, inquit, paupertatis, & transgressionis meæ, absinthij & fellis. Paupertatis, quia in ea natus & educatus sum: transgressionis, quia ab Herode in exilium fugatus, ex terra Israël in Ægyptum transgredi debui;*
- Thren. 3. 19.

debui; quid autem exules sustineant, notum est: *abstinthij & fellis*, quia iste fuit potus meus, non solum in cruce, sed per totam vitam frequenter. A Martha, à Zachæo, à Publicanis & peccatoribus hospitio exceptus; ab ipsa muliere Samaritana haustum aquæ petens refectus est. Harum rerum qui recordabitur; facile suarum ærumnarum obliuiscetur. Ille enim est Dominus: quid queratur feruus, si paria sustineat? ille est, qui virtutem paupertatis ex celo attulit & terris inuexit: quis optet, Deo suo experiri meliora? Hinc tot habuit imitatores, quot virtutum eximios æstimatores.

Et sanè perfectio consiliorum Christi, debuit à Christo, qui est finis legis, inchoari, ea re autem nihil obstante, *sicut gratia plenitudo*, ait S. Thomas, *perfectè quidem fuit in Christo, & tamen aliqua eius inchoatio præcessit in Matre: ita etiam observatio consiliorum, quæ per gratiam Dei fit, perfectè quidem incepit in Christo, sed aliquo modo fuit inchoata in Virgine matre eius*. Quare ipsa Christi mater S. Brigittæ reuelauit, se paupertatis votum nuncupasse, ita enim ait: *A principio voti in corde meo, si esset Deo acceptabile, obseruare uirginitatē, Nihil unquam possidere in mundo*. Itaque paupertas Deiparæ, non ex necessaria rerum inopia, sed ex spontanea bonorum abdicatione profecta est. Hanc à parentibus didicit, hanc à Filio exactissimè cultam, eius exemplo, perfecit. Parentes enim illius bona sua trifariam diuidebant; partem vnā templo, templique ministris, alteram peregrinis, & pauperibus; tertiam familiæ suæ vñibus impendebant. Fuit autem MARIÀ non tam pecuniarum, quàm virtutum paternarum hæres. Didicit igitur à prima ætate voluntariam paupertatem, vt Petrus Canisus ostendit. Eandem, tota deinde vita, coluit, vt ipsa, dum breui compendio S. Brigittæ vitam suam recensuit, his verbis testata est: *Omnia quæ habere potui, dedi indigentibus, nihilq̃, nisi tenuem victum, & vestitum reseruauit*. Quàm tenuis autem fuerit vestitus, ipsa materia, quæ de eo seruetur, perspicuè demonstrat; & docent, qui de sacris eius reliquijs scripserunt. Et alio loco sic cum S. Brigitta loquitur: *De diuitijs ego & Ioseph nihil reseruauimus nobis, nisi necessaria vitæ ad honorem Dei, reliqua dimisimus, propter honorem Dei*. Huic eius paupertati testimonium dat Nazarethica domus, vilis & parua; stabulum in quo Christum peperit; panni quibus filium inuoluit:

Y munera

V.

S. Thom. 3 p. q. 28. art. 4. ad 2.

Lib. 1. Reuelat. S. Brigittæ. c. 10.

Petr. Canis lib. 1. de B. Virg. cap. 4. In reuelat. S. Brigittæ l. 1. c. 10.

Lib. 7. reuelat. S. Brigittæ. cap. 25.